[1]

ארכיון חזז
1:05

[חשבון הנפש]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ארכיון חזון
1:05

המלכה הזאת מלכה, פעם אחת נלחמה שנולא-הלא,
לגלות הלא ידעו, מולן הועלב ולא יעלמה לב
כל אחד עשה הוויכוח המלחמה בו. כמו אותו שלו.
הפך מאוכזב ומטרה מלוומה.
מטרה שהו לעולם נבחר, ושפע בו בו. יבלע
שלום ובלם. למעלה מאאה שבלים. כי אחת מהן ושלום
לתבלה אחר, כל אחת מהן עסוקים אחר מלבלה-המים
שלו, שם שלום מלבלה המחמה של הבלה אורבה.
במה שלום הלה. חמנו לבו הולך ל הבלה, לבלע עמו
בנים הבל.
הבלה בבלב? הבלה מולבו! הבלה משמש
ושפע כלה. ושפע כלה לעם בב לבלה בבור לשלום
ושבר הלה. כלה הרשות שבב לא. הלם בלה אחרו.
אם אנו עולים לסמל ל טבע הבלה לעלם לבלע
הלבב לולבן אמרה אשה נלחמה שלמה! בו הלם
אב אבב לולאים אמר.
ושפע לבלה מולחבה הבא שלה עבו שבבה שבלה.
ושפע נבחר ל משחולה לולבב ל משחולה. הבא המשמר,
הלמה טולה, ל הבמלה בבלה, ל כל הלמה ל ולמלה
ל מלבא ל ל ושפע. לבלה אב ולבו, הבלה
מובה הובב בשפע לעלב מהלבה, אמן שלה
לשבב אב, אל ל בו מולב אלו, ה, הבלה הלם
הבבות לבב, לבבלה לבלה, לבלב בוב!
הלם הבבות בו א, המשלבה, המלבב אמן.
כל אם שהלם הבבות ומבלה הלבה בלה ל המלה

ארכיון חזון
1:05

לבד נשארנו. לא היה בשום התאמצות בלשון, כלום לשון הלשון העברית היא שהיתה היחידה לשון, כלום לשון הקבלה אותם מעולם. לא הסולמות כמו הלשון, לא אשורש, אין בשום דבר לשון הנשמה, אלא הדומה והעברית. הקבלה בלא עברית אין מתוש בה. ערבי, יהדות בלא עברית אין יהדות לתל. העברית אם לא כן שפל מעלה.

חיינו עברי, מעולם נשארנו אז שני יחידים שלנו בגבר ושרה בגלה ומקום. בלעדם אין דבר ועם ועדים לגלה הישראלית אין זה עדה, שתפא משתמשת עמה ומנוות. מי שאין יכולן לבות אין יכולן כלום בכל הנשמה יחיו אתת הישראל.

יהדות ושרה שהיא אמת חודה, לעבר ושרה, ושמן הבדלה, שפה טובה, הסמאלות. עתידה היא שתבוא את הגלה ומכל הסבל הסמאלי ולבטלו הפרטלו.

אין אמת גלה, לא כלי כלום. גלה לא יעלבם. שגלה משמש ב ושרה בשומאל, משמש יבבת תשה לאומות, טלית, עשה ב בשפל. אולי שבבה מלבת סתם הלא, לא מעשים לא אשורים, לא אבד עמיל, ומ ב אלעבה עלמות, משמה אפשר ומכה.

מי יבין הלא שרחקם נעם עתי לבאות הסבל אבל אמבם בגלה מעשה הבלים הבפל. ישבם שבר, אמת ישבם. ואולי שבה יבל כמן של עקלות שלנו שבשבם הוה כמה

3[a]

ארכיון חזז
1:05

ולא נשפכו. לא היה בצורות האמצעיות בלוסרו, כלום
ושום. הלשון העברית היא שמרנית לעצם, ולפי
כללים ושורות, והבחלה אותה מעולם מאוד. לא ומסתגאונה
דמתולדה, לא אינה, אלא בדור הקרוב לשם הגלות,
אלא הקלות והצרות. הבלבול בא בצורות אין
מתח בה, ערבי, ושבות בא סדרות אין ומתבה
לדעת מאוד העברית אם לעולם שלום מאוד. ומשמש
מבין מאוד מאוד בעבר בעולם ומאוד מאוד
המלך לא, לא שם לא, אלו שם. ומעבר שלמה
בתר נשפכו ומעבר. לדברים אין תשם וטוב לבוא
הנשפכות אלו לה בתר שנוצר מלאכים.
מתעבר נשפכו שנוצר מאוד ומעבר, לדבר
ושפכו, ומשלים ומבחנו בקפסולות, ונמצאים.
הוא מתעבר, והבטא את הלבד ומעבר הסל
הנשמטים, מלכותם הנשמטים לו,
אין אמש לדבר לא הלבד, שלבד מאמרים לא ונשפכו,
ושבות, תורה, ומלמדות, לא בר, בדולות. ומהלו
מעבר. אין לעבר מהו. בה מלא סתום, לא מעבר
לא מסורות, אלא מדבר וסיון, ונש בו מעבר אלבא
בלשון, ~~ומעבר בין מעבר ומסבר מעבר נשפכו~~
ומסבר.

בחבון הא שמעבר ומן מבלו לבאות הדבר אין מעבר
בלא ומעבר המלכים הנפש. ומעבר שוה אות לא. ואלו
עם לבל מאן של הולדת מלות נשם שיבה היה כאה

ארכיון חזון
1:05

על הטיולים, שעמדו לפנינו. לפני שהגענו לקיבוץ ושבא
שבטים הקדומים שמשקיעים בחצות בלילות, בשעה נפה,
והחבורות מתאספים מתוך מן הטיולים הנקיים, בלבד,
הנמצאים הקרובים בחלקה. מרבים, אחדים בנים,
בנות, בחבורות, בחבורות, חלק נגן ושאר הבנות
שבאים הולכים הרחוקות והכינו את הטיה הראשונה
שלנו הולך. הוא הבין לבד הולכי הולכות בחבורות
קבוצות אל מחנה בחוץ, אל מחנה מלא אל
הקרוב. כי מין בא בחורים ובחורות בנים, מפלגות נפש
מקבוצה הנשים! כי בין מפלגות נפש מקבוצה הנשים
מתחילות ~~[illegible]~~ בין הולכות ובין מפלגות נפש
מקבוצה הבנים מתחילות מפלגות משפחה. מלבד מה
מחנה בסמוך, בקרוב אחר", שם נכנסו מתוך
אותה מחנה של מקבוצה - הנשים.
ראיתי את הסמל אל הבית בין שאם מקבוצה שבטים
בטבעות לשתי. הלאה הקבוצה בו הלכה, הקבוצה
בו בתוך לבד ואז, מתחילות מחנות מהמפלגות נפש
מתחילות אחר מלבושה שלה, שמה בה שבטים ומפורסם
מאד.
אין תכנה מקבוצה, לבד בשתי מלבד בטיולים, אל הקבוצה
אחרת אל הבחורים והקבוצה שמתחילה בנו. הנחה הבאה
מלבד בה לא ויתרו מלבנו מלה.

מתוך היסוסים רבים קיבלתי עלי שאבוא לקליבלנד. כסבור הייתי אמצא לפני קיבוץ יהודי קטן של אנשי=מעשה ספק מבוללים ספק אדישים ודאי עניים מרוח ומתרבות ישראל. ונמצאתי טועה. מצאתי לפני פינה מלאה חיות יהודית, אהבת ישראל ותרבות ישראל.

רוח חמה עטפה אותי. אווירה של משפחה, פנים קורנות ועיני אחים ואחיות מלאות אהבה וגעגועים הקיפוני מכל צד. ותוספת לעיקר כל התכונה הזאת, התערוכה הנאה של ספרי, הכתובות על=גבי הכתלים ומעשי האמנות ודברי=המתיקה ששקדו עליהם ידי אחיות יקרות. כל זה נוגע בלבי ולבי נפעם ונרגש בקרבי. יודע אני לא זכותי גרמה אלא זכות הספרות העברית וזכות ארץ=ישראל שרבה הכיסופים אליה גרמו, ועל זה תודתי שבעתיים.

מה אומר לכם ולא ידעתם אתם? אם אומר לכם: עלה לישראל הן לא תשמעו לי. לא תרצו לעשות זאת ואולי לא תוכלו לעשות. ולוואי ועלו כל אותם שיש בידם לעלות, לכל=הפחות מיעוטכם, בני=עלייה שהם מעטים. בין כך ובין כך קיימת גולה. ישראל וגולה בנושא אחד, גולה צוות לישראל, ישראל היפוכה של גולה. אי=אפשר לזו בלא זו.

המקרה פיזר אותנו בגלויות. במקרה נמצא ראובן בפולין, ברוסיה הסוביטית ושמעון בקליבלנד. והגורל נתן לנו את היעוד: את ארץ=ישראל.

המקרה הוא מקרה, פעמים עצוב ופעמים שהוא - הוא, ולעולם הוא ארעי, ואילו היעוד קבוע ועומד לעד.

כל אחד מכיר היעוד ומודה בו. אין איש שולל. הכל מחייבים ומעטים מקיימים.

ישראל מדינה מיוחדת היא, שונה מכל שאר מדינות שבעולם. ישראל נבנית על משיחיות ועומדת על משיחיות. היא התגשמות האמונה בגאולה, פתרון כל חלומותינו וקיום כל תקוותינו שחלמנו וקיווינו אלפים בשנים. שם עתידו של עם ישראל.

והגולה אם רוצה להתקיים חייבת להידבק בישראל ולקלוט מאווירה, ואין יכולה להידבק בה אלא על=ידי חינוך עברי, על=ידי הנחלת הלשון העברית וספרותה לרבים, לגדולים ולקטנים, לקטנים בייחוד. הלשון העברית זו ארץ=ישראל המטולטלת, המולדת

גניזת הזז
1:05

בדרך. כל זמן שהלשון העברית וספרותה רווחות בגולה יש תקוה לעם ישראל. כך היה בדורות האחרונים ברוסיה, פולין וליטא. הלשון העברית וספרותה היא שעמדה ליהודי רוסיה, פולין וליטא והצילה אותם מכליון גמור. לא הסוציאליזם היהודי ולא אידיש ואין צורך לומר לשון עם הארץ, אלא הציונות והעברית! אולם הציונות בלא עברית אין ממש בה, והגולה בלא עברית אין עמידה לה, לרבות ערכי יהדות. העברית אם לכולם וכולם ממנה. מי שאינו מבין זאת אינו מבין כלום בכל הנעשה עמנו תחת השמש.

חינוך עברי וקשר עם ישראל אלו שני עמודים שעליהם בית=ישראל עומד, בלעדם אין תוכן לגולה הנשארת ואין לה במה שתהא מתקיימת.

עתידה ישראל שתהא אמת=מידה לערכי עם ישראל, משען תרבותי ופרספקטיבה היסטורית. היא עתידה שתוציא את הגולה מתוך הסבך ההיסטורי ומצימצומה ההיסטורי.

אני אומר גולה ולא תפוצה, לפי שגולה משמע עם ישראל, יהדות, תורה, לאומיות, עברית, ציונות. ואילו תפוצה איני יודע מהי. זה מונח סתום, לא מפורש ולא מסויים, לא גדר וסייג, ויש בו משום אונאה עצמית, משום מכשול וסכנה.

מן הדין שנעמוד, נתן עינינו לראות היכן אנו עומדים בעולם ונעשה חשבון=הנפש. ויפה שעה אחת קודם. ואולי יפה לכך כוחן של קהילות קטנות כשם שיפה היה כוחה של העיירה מכוחו של הכרך. שעד שהיו קהילות ישראל שבערים הגדולות שטופות בתרבות כללית, בלשון זרה ובהתבוללות לתיאבון, עלו מן העיירה הקטנה יוצרי הספרות העברית החדשה: מנדלי, אחד=העם, ביאליק, טשרניחובסקי, ברדיצ'בסקי, ברנר, וכן נושאי הציונות ומפיצי הלשון העברית, והצילו את העם העברי מכליון חרוץ. והוא הדין לגבי קהילות קטנות בארצות=הברית, אם תרצו בכך, ואם תתנו עצמכם על כך. כי אין דבר בעולם עומד בפני מסירות=נפש. על=ידי מסירות =נפש וקידוש=השם נתקיימנו בין הגויים, ועל=ידי מסירות=נפש וקידוש=השם קמה מדינת ישראל.

מקצת מזה כתבתי בספרי "בקולר אחד", שכל עצמו אינו אלא מעשה של קידוש=השם. ראיתי את הספר אצלכם בין שאר ספרי שערכתם בטובתכם לשמי. וודאי קראתם בו, וודאי קראתם בו בתום לבב ואולי ממנו תוצאות למסירות=נפש בגילגול אחר ובצורה שונה, והיה זה שכרי ושכרכם כאחד.

אני חוזר ומודה לכם בשמי ובשם רעייתי על הכנסת אורחים ועל האחווה והידידות שנהגתם בנו. הימים האלה טובים הם ולא יימחו מלבנו לעולם.

דברים בקבלת־פנים של המטון לוואדו ההבלת ולשבת המינוק הו הלבו בקלובלנד.
27 באפרל 1964, ט"ו באייר תשכ"ד.